

การประเมินความคุ้มค่าของการคัดกรองมะเร็งปากมดลูกด้วยการตรวจ HPV DNA testing

ศุทธิพร แสงกระจ่าง¹ วิชัย เต็มรุ่งเรืองเลิศ² ปิยวัฒน์ เลาวหุตานนท์³ ปริญดา แผงเมือง⁴
ปภาวิน แจ่มศรี⁴

¹ กลุ่มงานวิจัยและประเมินเทคโนโลยี สถาบันมะเร็งแห่งชาติ

² ภาควิชาสูติศาสตร์-นรีเวชวิทยา คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

³ กลุ่มงานมะเร็งนรีเวช สถาบันมะเร็งแห่งชาติ

⁴ งานคัดกรองโรคมะเร็ง กลุ่มงานพัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์การแพทย์ สถาบันมะเร็งแห่งชาติ

บทคัดย่อ

ตามที่กระทรวงสาธารณสุขได้มีนโยบายการคัดกรองมะเร็งปากมดลูกระดับชาติ ด้วยวิธี pap smear และ VIA มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 สำหรับสตรีอายุระหว่าง 30-60 ปี ทุกๆ 5 ปี โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายและมีการประเมินความคุ้มค่าของการคัดกรองโรคไปแล้วนั้น การดำเนินงานในภาพรวมเป็นไปได้ด้วยดี อย่างไรก็ตามด้วยปัจจุบันมีเทคโนโลยีการคัดกรองมะเร็งปากมดลูกที่มีความไวต่อการคัดกรองที่ดีกว่าวิธี pap smear คือวิธีการตรวจหาเชื้อไวรัส HPV DNA และจากการดำเนินโครงการนำร่องในจังหวัดอุบลราชธานี ด้วยการตรวจคัดกรองสตรีจำนวน 5,056 คน พบว่าวิธี HPV DNA testing สามารถตรวจพบโรคระยะก่อนเป็นมะเร็ง CIN II และ CIN III จำนวน 21 ราย เมื่อเทียบกับวิธีการตรวจ pap smear ที่พบผู้ป่วยระยะนี้เพียง 1 ราย โครงการวิจัยนี้จึงมีจุดมุ่งหมายในการประเมินความคุ้มค่าของการคัดกรองมะเร็งปากมดลูกด้วยการตรวจ HPV DNA testing

ผลการวิเคราะห์พบว่าการคัดกรองด้วยวิธี HPV DNA testing มีค่าอัตราส่วนระหว่างผลต่างของต้นทุนในการคัดกรองต่อผลต่างของประสิทธิผล (Cost-effectiveness ratio, ICER) น้อยกว่าการคัดกรองด้วยวิธี pap smear ซึ่งการคัดกรองสตรีอายุ 30-60 ปี โดยการคัดกรองด้วยวิธี HPV DNA testing จะพบผู้ที่มีผลคัดกรองระยะก่อนเป็นมะเร็ง CIN II/III+ ได้จำนวนมากกว่าและเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าเมื่อเทียบกับวิธี pap smear

สรุปการศึกษาความคุ้มค่าทางด้านเศรษฐศาสตร์ด้วยการดูค่า ICER พบว่าการคัดกรองด้วยวิธี HPV DNA testing มีความคุ้มค่ากว่าการคัดกรองด้วยวิธี pap smear อย่างไรก็ตามการประเมินในครั้งนี้เป็นการประเมินความคุ้มค่าเบื้องต้น ในมุมมองผู้ให้บริการการจะตัดสินใจให้บริการการคัดกรองด้วยวิธีใดคงต้องใช้ปัจจัยหลายอย่างประกอบกันและคงต้องมีการศึกษาเรื่องอื่นเพิ่มเติม รวมถึงการประเมินความคุ้มค่าทางเศรษฐศาสตร์ด้วยวิธีอื่นที่มีรายละเอียดต่างๆ มากกว่าวิธีนี้